

Abstrakt

Diplomová práce je zaměřena na rozbor právní úpravy dovolání. Dovolání je nejmladší mimořádný opravný prostředek v českém trestním řízení, který byl do trestního řádu včleněn zákonem č. 265/2001 Sb, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2002. Nyní se jedná opět o téma velice aktuální, jelikož zákonem č. 220/2021 Sb. došlo v zákonné úpravě dovolání k určitým změnám. Na začátku práce je uvedena obecná charakteristika dovolání a srovnání jednotlivých mimořádných opravných prostředků. Poté lze v této diplomové práci nalézt kapitolu věnovanou přípustnosti dovolání. Nejrozsáhlejší část této práce je věnována jednotlivým dovolacím důvodům. Výše zmiňovanou novelou byl do trestního řádu vložen nový dovolací důvod dle § 265b odst. 1 písm. g), což je bezprostředně spjato s vývojem judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soudu týkající se tzv. problematiky extrémního rozporu. Ústavním soudem bylo totiž judikováno, že v případech tzv. extrémního rozporu mají být Nejvyšším soudem přezkoumávána i skutková zjištění, aby byla dodržena práva obviněného na spravedlivý proces, což bylo Nejvyšším soudem akceptováno, a tedy pouze na základě extenzivního výkladu dovolacího důvodu dle § 265b odst. 1 písm. h) trestního řádu došlo k rozšíření dovolacích důvodů nad zákonný rámec. Toto přispělo k tomu, že byl novelou do trestního řádu přidán nový dovolací důvod, jehož obsah v určité míře odpovídá zmiňovanému tehdejšímu extenzivnímu výkladu. Právě z toho důvodu je i této problematice v této diplomové práci věnována značná pozornost. Dále se tato práce věnuje osobám oprávněným k podání dovolání, obsahu, samotnému průběhu dovolacího řízení a v závěru jsou předestřeny některé návrhy de lege ferenda. V celé práci je v jednotlivých kapitolách poukazováno na problematické situace, které mohou nastat v praxi při uplatňování právní úpravy, přičemž tato problematika je vždy dokreslena četnou judikaturou Nejvyššího soudu a Ústavního soudu.

Klíčová slova:

dovolání, dovolací důvody, trestní řád